

Nr 34.

Av herr **Johansson** i Uppmälby, om avslag å *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till understödjande av soldathemsverksamheten vid arméns truppförband.*

Under punkt 30 i fjärde huvudtiteln i årets statsverksproposition hemställer departementschefen om ett reservationsanslag å extra stat för år 1920 av 10,000 kronor att användas för understödjande av soldathemsverksamheten vid arméns truppförband. Nämnade anslag, vilket tillkom vid 1915 års riksdag på grund av enskild motion, förekom ej i 1916 års statsverksproposition. Emellertid framkom vid nämnda års riksdag en motion om förnyat anslag, vilken motion avslogs av andra kammaren men bifölls av första kammaren, vilkens mening sedan segrade vid den gemensamma voteringen.

Angående den betydelse, nämnda soldathemsverksamhet kan hava för de värnpliktigas kristliga och sociala fostran, därom vill jag ej uttala mig, men meningarna därom torde vara delade. Departementschefen yttrar sig ej heller därom i statsverkspropositionen. Det enda motiv för anslaget, som han anför, är att »då riksdagen funnit sig böra anslå medel för främjande av denna verksamhet, varom här är fråga, synes anslag för ändamålet jämväl böra för 1920 av riksdagen äskas», som synes en mycket svag motivering.

Men då man numera med stor säkerhet kan förutse, att de värnpliktigas tjänstgöringstid kommer att för år 1920 väsentligt förkortas och troligen ej kommer att förläggas till vintermånaderna, vilken tid torde ha varit för soldathemmens verksamhet den gynnsammaste, och då vidare man kan hysa hopp om, att själva systemet allmän värnplikt inom en snar framtid kommer att försvinna, och då ju alltid, så länge ett militärt

försvar finnes, man har skäl att antaga, att det vid armén kommer att finnas regementspräster, vilkas uppgift ju är att taga vård om de värnpliktiga och tillfredsställa deras andliga behov, synes det mig ingen fara föreligga att nu indraga detta anslag.

Med all erkänsla för de besparingar, som i årets statsverksproposition å fjärde och femte huvudtitlarna av vederbörande departementschefer vidtagits, synes det mig, som man vid denna punkt kan utan någon stor olägenhet göra en besparing. Den summa det här gäller är visserligen ej så stor, men mig synes, som om varje även den minsta besparing, som det är möjligt att göra, bör göras. Vi befinna oss ju i en tid, då statens utgifter i allt mer oroväckande grad stegras, under det att å andra sidan statens inkomster minskas.

På grund av vad här ovan anförts får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under fjärde huvudtiteln gjorda framställning om anslag till soldathemsverksamheten.

Stockholm den 16 januari 1919.

C. J. Johansson
i Uppnålby.